

SIDONIJA RUBIDO-ERDÖDY: SAMA PROTIV SVIH

Vjera Katalinić

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb

Sonet posvećen Sidoniji Rubido-Erdödy, *Danica*, 4. travnja 1846.

„Zar si, dušo, u raj se zaniela,
Gdje se Bogu vječna slava pieva,
Te glas slušaš nebeskih angjelah,
Sve u slici od zemaljskih dievah?

Srdce tuče, - lica su vesela,
Svim iz očuih divna vatra sieva, -
Zašto, odkud sva ta radost vela?
'Šuti, slušaj, - Sidonija pjeva!'"

DANICA

HORVATSKA, SLAVONSKA I DALMATINSKA.

Broj 14. U Subotu 4. Travnja 1846. Tečaj XII.

Tebi bože hvala,
Sretno mihi dan!
In nar. opere.

Visokorodnoj gospoји
SIDONII RUBIDO,
RODJENOJ GROFICI ERDÖDY,
kano Ljubici u prvoj ilirskoj operi
u znak
zahvalnosti za njezina demovini i umjetnosti princlenu
izvanredna darova
u ime svih domorodacah.

•Zar si, dušo, u raj se zaniela,
Gdje se Bogu vječna slava pieva,
Te glas slušaš nebeskih angjelah
Sve u slici od zemaljskih dieva?•

•Srdce tuče, — lica su vesela,
Svim iz očuih divna vatra sieva, —
Zašto, odkud sva ta radost vela?•
•Šuti, slušaj, — Sidonija pieva!•

Oj slavulju, njezne pjesni tvoje
Mlado srce vrlo dirnut mogu
I pozvat ga na ljubovne boje;

Al ak hoćeš *uzhit* pokušat
I zajedno dignut dušu k Bogu,
Dodji amo **Sidoniu** slušat. —

Prva izvorna
ILIRSKA OPERA
„Ljubar i sloba“
od
VATROSLAVA LISINSKOGA,
28. Ožujka t. g. po jednom društvu odličnih prijateljah i prijateljicah narodne umjetnosti u zagrebačkom gradskom kazalištu prvi put predstavljena.

Neima ugodnoga i veličanstvenoga prizora na svētu, nego što je duhovno razvitje jednoga naroda. Takov pogled pruža od nekog vremena Hrvatska. Junakinja ova, umorna od prelute borbe trajuo više stoljetjah proti golemomu neprijatelju kárátjanstva, zaspala napokon s káravim mačem u ruci. Duboki bioše san, u kojem počivalo, jedva dizahu joj se jošte junakne grudi, nešto bedemi Europe. — Mnogi klikovahu jurve od veselja, misleći da se nikada više probuditi neće, da je za uvék svárila. Tada zaori glasna trublja duha véka našega, véka narodnostih, i eto na začudjenje susédnih narodah stanu se gibati i njezini udi. Hiljadu očih bioše na nju upárto i hiljadu ustnih skrivljase se jurve na porugu, kako će nespretna i divja ratnica stopiti medju okretno i pitome svoje sestre i suséde. Probudjena baci naokolo svoj pogled i začudi se nad novim svétom, koji ju okružavaše, nad svétom

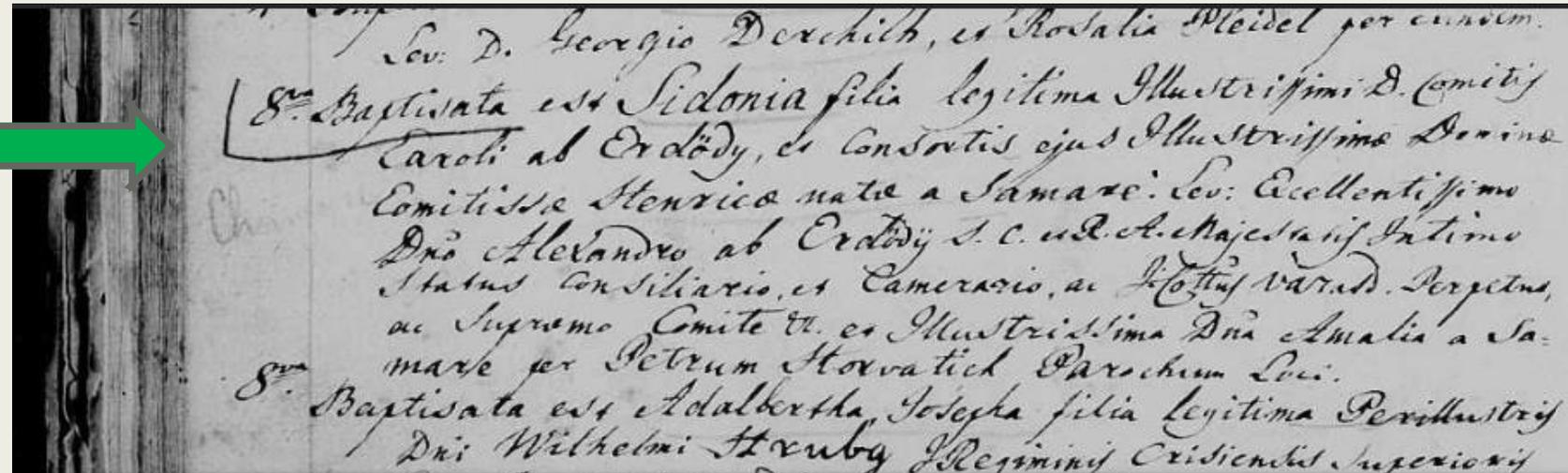
Roditelji:

grof **Karl/Dragutin Erdödy de Monyorókerék et Monoszló**

Henriette von Harbuval et Chamaré

■ **Sidonija Erdödy** (krštena 8. veljače 1819.)

+ Antun pl. Rubido

■ **Juraj Erdödy + Amalija Oršić od Slavetića**

■ **Gisella + Geza Palffy**

■ **Aleksandrina Erdödy + Miroslav Kulmer**

Učitelji

- **Nanette Karlitzky-Kubitschek** - pjevanje

- **Ferdinand Karlitzky** - glazbena teorija

→ Oboje u opernim družinama Karla Mayera i Lucasa Martinellija

- **Marie (Fließ-)Ehnes**

→ Gostuje u Zagrebu 1838. i 1839. u okviru Börnsteinove operne družine

Istaknuti Ilirci

Janko Drašković (1770-1856)

Ljudevit Gaj (1809-1872)

Učitelji

- Nanette Karlitzky-Kubitschek - pjevanje
- Ferdinand Karlitzky - glazbena teorija
- Oboje u opernim družinama Karla Mayera i Lucasa Martinellija

- **Marie (Fließ-)Ehnes**
- Gostuje u Zagrebu 1838. i 1839.

Zagrebački prostori za muziciranje početkom 19. stoljeća

Zagrebačka streljana (1786), obnovljena 1838.

Zagrebačko plemićko kazalište (1780ih-1834)

Vatroslav Lisinski: *Ljubav i zloba* (1846)

- Sidonija Rubido Erdödy
- Albert Ognjan pl. Štriga

Franz Steger/Stazić

Franz Steger

Sidonija Rubido-Erdödy i Antun pl. Rubido

